BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 5 października 1953 r. Nr 18 (40) Poz. 121 – 128

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE

PISMA OKÓLNE

POLECENIE SŁUŻBOWE

121.

ZARZĄDZENIE Nr 60/Ogól. MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 16 września 1953 r.

w sprawie wykonawstwa robót budowlano - montażowych w okresie zimowym 1953/1954 r.

Na podstawie § 5 pkt. 3 uchwały Nr 1088 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie budownictwa zimowego (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1608) celem zabezpieczenia sprawnego i terminowego wykonawstwa robót budowlano-montażowych w okresie zimowym 1953/1954 r., a w szczególności dla zapewnienia:

a) ciągłości robót budowlanych, montażowych i instalacyjnych,

b) utrzymania stanu zatrudnienia przy zapewnieniu maksymalnej wydajności pracy, technicznie możliwej w warunkach zimowych,

c) pełnego wykorzystania sprzętu budowlanego zwłaszcza ciężkiego,

d) właściwej jakości robót wykonywanych w niskich temperaturach,

zarządzam, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu będzie mowa o zjednoczeniach, należy przez to zrozumieć również przedsiębiorstwa, podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

§ 2. 1. Okresem zimowym jest czas od dnia 1 grudnia 1953 r. do dnia 31 marca 1954 r.

2. Wszystkie roboty przygotowawcze na budowach potrzebne do prowadzenia robót w okresie zimowym powinny być ukończone w terminie do dnia 1 listopada 1953 r. i skontrolowane przez jednostki nadrzędne w terminie do 15 listopada 1953 r. tak, aby z nastaniem niskich temperatur można było użyć wszelkich środków do zapewnienia ciągłości robót.

§ 3. Dyrektorzy właściwych centralnych zarządów polecą podległym zjednoczeniom ustalić w terminie do dnia 15 października 1953 r. jaki zakres robót przewidziany jest do wykonania na budowach, przechodzących z roku 1953 na rok 1954.

1. do dnia 30 listopada 1953 r.
2. w okresie od dnia 1 grudnia 1953 r. do dnia 31 marca 1954 r.

§ 4. 1. Zakresy robót, o których mowa w § 3 kierownicy budów ustalą w porozumieniu z inwestorami bezpośrednimi. Zakresy robót, o których mowa w § 3 pkt. 2 należy ustalić w formie szczegółowych harmonogramów sporządzanych według obowiązujących wzorów.

2. Zakresy robót, o których mowa w § 3, zatwierdza:

1) dla budów kluczowych — dyrektor centralnego zarządu na wniosek dyrektora zjednoczenia,

2) dla pozostałych budów — dyrektor zjednoczenia.

§ 5. 1. Zakresy robót przewidziane w § 3 niniejszego zarządzenia obejmować powinny wszystkie roboty przewidziane do wykonania na budowie, tak ogólno-budowlane jak i montażowe, instalacyjne, specjalne i tp.

2. Zakres robót dla budów objętych generalnym wykonawstwem ustala generalny wykonawca w uzgodnieniu z podwykonawcami.

§ 6. 1. Dyrektorzy zjednoczeń polecą podległym jednostkom organizacyjnym opracowanie w terminie do dnia 15 października 1953 r. wykazów i harmonogramów dostaw brakującej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla robót wykonywanych w okresie zimowym.

2. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią w terminie do dnia 1 listopada 1953 r. uzgodnienie z biurami projektów wymienionych w ust. 1 harmonogramów.

3. Dyrektorzy centralnych zarządów nadzorujących biura projektów zapewnią wykonanie w podległych im biurach projektów w pierwszym rzędzie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla obiektów w zakresie przewidzianym do realizacji w okresie zimowym zgodnie z ustalonymi harmonogramami dostaw dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

4. W przypadku braku dokumentacji projektowo-kosztorysowej, wykonywanej przez biura projektów innych resortów obowiązuje analogiczny tryb postępowania, przy czym właściwe centralne zarządy w oparciu o § 5 ust. 3 pkt. 3 lit. e cytowanej na wstępie uchwały zabezpieczą u właściwych inwestorów terminową dostawę brakującej dokumentacji technicznej.

§ 7. Dyrektorzy zjednoczeń wydadzą podległym jednostkom wykonawczym dyspozycje polecające poczynienie na budowach przechodzących na 1954 r. wszystkich niezbędnych przygotowań do wykonywania robót w okresie zimowym, a w szczególności:

1) przygotowanie do okresu zimowego dróg i dojazdów na budowach poprzez należyte odwodnienie i utrwalenie dróg w taki sposób, aby mogły one służyć swemu przeznaczeniu w warunkach zimowych,
2) przygotowanie dostatecznej ilości kruszywa,
3) zabezpieczenie instalacji wodnych,
4) przygotowanie urządzeń do podgrzewania kruszywa i wody oraz pomieszczeń do przygotowania zapraw i betonów. Betoniarki i mieszarki należy obudować cieplakami. Powierzchnia cieplaka w zasadzie powinna zabezpieczyć przechowanie dziennego zużycia kruszywa i cementu. Cieplaki budować należy jak najprostsze, np. z mat trzcinowych, słomianych, odpadków drewnianych itp.,
5) przygotowanie zimowych hoteli robotniczych stosownie do postanowień okólnika Nr 65 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 sierpnia 1952 r.,
6) przygotowanie na placu budowy potrzebnej ilości punktów ogrzewania się robotników podczas mrozów.

§ 8. 1. W zakresie zaopatrzenia materiałowego zjednoczenia obowiązane są zabezpieczyć wykonanie zadań produkcyjnych przez utworzenie odpowiednich zapasów na punktach zużycia.

2. W szczególności obowiązuje przestrzeganie następujących wytycznych:

1) uzupełnienie zapasów kruszywa na budowach i składowiskach (wg zasad podanych w pismach Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Nr CZZ-Pik-6/53 z dnia 27 marca i 4 sierpnia 1953 r.),
2) zabezpieczenie kruszywa przed niszczeniem i zanieczyszczeniem zgodnie z obowiązującymi instrukcjami,
3) uzupełnienie zapasów chlorku wapnia (wg zasad podanych w piśmie CZZ-Ch-13/3 z dnia 17 lipca 1953 r.),
4) należyte przygotowanie zimowej odzieży ochronnej (pismo CZZ-MR-3 z dnia 4 maja 1953 r.) i mat słomianych (pismo CZZ-MR-16-3 z dnia 7 lipca 1953 r.),
5) zabezpieczenie składowisk węgla i koksu, wzmożenie kontroli zużycia opału ze szczególnym uwzględnieniem konieczności zabezpieczenia pracy sprzętu.

§ 9. 1. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią, zgodnie z obowiązującymi przepisami, terminowe zaopatrzenie budów we wszelkie dodatkowe urządzenia i sprzęt, niezbędne dla wykonywania robót w okresie zimowym.

2. W przypadku braku dostatecznej ilości urządzeń pomocniczych takich jak: piece do ogrzewania kruszywa i wody, kotły do ogrzewania wody, piece do ogrzewania budynków, koksiaki itp., zjednoczenia powinny braki te uzupełnić we własnym zakresie.

3. Celem zapewnienia prawidłowego przygotowania sprzętu i jego pracy dyrektorzy zjednoczeń imiennie wyznaczą odpowiednich pracowników zjednoczeń, których zadaniem będzie:

1) kontrola przebiegu remontu sprzętu do robót zimowych,
2) kontrola wykorzystania sprzętu,
3) kontrola prawidłowej eksploatacji i konserwacji sprzętu w warunkach zimowych.

§ 10. 1. Wydatki na zakup dodatkowych urządzeń, sprzętu i przedmiotów o charakterze środków trwałych (np. kotły, piece do suszenia budynków, piecyki, sprzęt do ogrzewania prądem elektrycznym) pokrywać należy, jeżeli chodzi o roboty zleceniodawców, ze środków przewidzianych w zatwierdzonych planach inwestycyjnych zjednoczeń. W razie potrzeby zjednoczenia powinny wystąpić poprzez właściwe centralne zarządy do Departamentu Inwestycji o podniesienie przyznanych limitów na inwestycje niescentralizowane, składając uzasadnione wnioski do dnia 10 października 1953 r.

2. Wydatki na przedmioty nie mające charakteru środków trwałych (maty słomiane itp.), na zwiększone zużycie niektórych materiałów budowlanych i pomocniczych, jak chemikalia, koks, węgiel, na konieczną odzież zimową dla kategorii pracowników nie wymienionych w załączniku Nr 17 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., na zwiększone zużycie energii elektrycznej itp., na dodatkowe zagospodarowanie placu budowy i na urządzenia zabezpieczające wymagania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy w warunkach zimowych przejściowo będą finansowane przez zjednoczenia z ich środków obrotowych.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, finansowane będą w przypadku wykonywania inwestycji systemem gospodarczym ze środków przewidzianych w obowiązujących przepisach dotyczących finansowania wydatków związanych z wykonywaniem inwestycji systemem gospodarczym.

4. Na przejściowe sfinansowanie dodatkowych kosztów robót zimowych centralne zarządy oraz zjednoczenia podległe bezpośrednio Ministrowi winny zabezpieczyć swoim jednostkom uzyskanie ponadnormatywnego kredytu bankowego. W tym celu zwiększone koszty robót zimowych należy uwzględnić we wnioskach do planów kredytowych na IV kwartał 1953 r. oraz I kwartał 1954 r. sporządzanych w trybie obowiązujących przepisów.

§ 11. 1. Koszty dodatkowe robót zimowych obciążające zleceniodawcę powinny być włączone do kosztorysu generalnego tego zleceniodawcy. Koszty dodatkowe robót zimowych obejmują amortyzację środków trwałych, o których mowa w § 10 ust. 1, koszt zużytych przedmiotów nietrwałych, materiałów budowlanych i inne koszty, o których mowa w § 10 ust. 2.

2. Rozliczenie kosztów, o których mowa w ust. 1, przez inwestora z jego środków inwestycyjnych nastąpić może jedynie w granicach sumy kosztów przewidzianych w kosztorysie generalnym oraz wyłącznie w stosunku do robót zaplanowanych zgodnie z umową do wykonania w okresie zimowym i wykonanych w okresie, który ustali Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Do rozliczenia kosztów z tytułu robót zaplanowanych na podstawie umów zawartych przed okresem zimowym, a faktycznie wykonanych w okresie zimowym, w stosunku do których kosztorysy umowne nie przewidują pozycji dodatkowych kosztów robót wykonywanych w okresie zimowym, mają zastosowanie w rachunkach przejściowych, wystawianych zgodnie ze stanem zaawansowania poszczególnych elementów scalonych — wskaźniki określające zwiększenie kosztów budownictwa w okresie zimowym. Wskaźniki te zostaną podane do wiadomości odrębnie.

§ 12. Podstawę dla ustalenia metod wykonawstwa robót w okresie zimowym stanowią:

1) Instrukcje Instytutu Techniki Budowlanej dotyczące wykonywania robót w okresie zimowym (wydane przez Państwowe Wydawnictwa Techniczne):
   a) Instrukcja ogólna o prowadzeniu robót budowlanych w okresie zimowym — wyd. IV,
   b) Instrukcja o przechowywaniu i przygotowywaniu materiałów budowlanych do robót zimowych,
   c) Instrukcja o wykonywaniu robót ziemnych zimą,
   d) Instrukcja o wykonywaniu robót betonowych i żelbetowych zimą — wyd. IV,
   e) Instrukcja o prowadzeniu robót murowych zimą — wyd. IV,

f) Instrukcja o prowadzeniu robót zimą w budynkach zamkniętych,
g) Instrukcja o wykonywaniu robót budowlanych w cieplakach,
h) Instrukcja o stosowaniu chlorku wapnia i innych domieszek chemicznych do zapraw i betonów w budownictwie zimowym,
i) Instrukcja o stosowaniu ogrzewania parą do robót zimowych,
j) Instrukcja o stosowaniu nagrzewania prądem elektrycznym elementów budowlanych zimą.
k) Instrukcja o stosowaniu wapna palonego mielonego do robót zimowych,
l) Instrukcja o stosowaniu w murach zapraw gipsowych z uwzględnieniem robót zimowych.

2) Instrukcja Departamentu Głównego Mechanika z dnia 5 października 1951 r. w ogólnych zasadach zabezpieczenia i przygotowania sprzętu budowlanego do robót w okresie zimowym.

§ 13. 1. Każda budowa, na której będą wykonywane zasadnicze roboty w okresie zimowym, powinna posiadać roboczy projekt organizacji robót opracowany w trybie zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego Nr 41/Og. z dnia 29 czerwca 1953 r., w sprawie projektów organizacji budów dla inwestycji budownictwa przemysłowego (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 12, poz. 69).

2. Opracowane już projekty nie uwzględniające wykonawstwa robót w okresie zimowym, należy uzupełnić niezbędnymi dodatkowymi opracowaniami.

3. Dyrektor zjednoczenia ustali w terminie do dnia 1 października 1953 r. plan opracowania lub uzupełnienia roboczych projektów organizacji robót na poszczególne obiekty czy roboty i ustali osoby opracowujące i terminy wykonania.

4. Robocze projekty organizacji robót zatwierdza dyrektor zjednoczenia, a dla budów kluczowych i innych ważniejszych budów — dyrektor centralnego zarządu.

5. Robocze projekty organizacji robót dla budów typowanych w terminie do dnia 31 października 1953 r. przez Departament Techniki przy współpracy Departamentu Produkcji, zostaną przed zatwierdzeniem przez centralny zarząd zaopiniowane przez Komisję Oceny Projektów Organizacji Budowy, działającą przy Departamencie Techniki.

§ 14. 1. Roboty wykonywane w warunkach zimowych muszą w pełni odpowiadać stawianym warunkom pod względem jakości wykonawstwa.

2. W tym celu należy:
1) roboty wykonywać na podstawie projektów organizacji robót,
2) zwrócić szczególną uwagę na kontrolę jakości wykonawstwa poprzez:
a) wzmożenie kontroli międzyoperacyjnej zgodnie z zarządzeniem Nr 131 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 czerwca 1952 r. w sprawie wprowadzenia na budowach obowiązku technicznej kontroli międzyoperacyjnej (Biuletyn M. B. Przem. Nr 8, poz. 56),
b) ścisłe przestrzeganie zarządzenia Nr 21/Og. Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7 maja 1953 r. w sprawie wzmożenia kontroli jakości produkcji (Biuletyn M. B. Przem. Nr 7, poz. 20).
c) objęcie opieką laboratoryjną wszystkich wykonywanych robót w warunkach zimowych;
3) pogłębiać stale poziom wiadomości technicznych personelu technicznego, robotników i majstrów;
4) przeprowadzać instruktaż robotników i majstrów przed i w czasie wykonywania robót.

§ 15. 1. Majstrowie i brygadziści zatrudnieni przy wykonywaniu robót zimowych muszą posiadać znajomość technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym. Nie posiadających znajomości technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym należy przeszkolić w ramach szkolenia wewnątrz-zakładowego, wg programów ustalonych przez zjednoczenia i zatwierdzonych przez właściwe centralne zarządy.

2. Po przeszkoleniu majstrowie i brygadziści, którzy wykażą znajomość technologii wykonawstwa w okresie zimowym, otrzymują zaświadczenie wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

3. Zjednoczenia i centralne zarządy uwzględnią w planach operatywnych szkolenia wewnątrz-zakładowego na IV kwartał 1953 r. i I kwartał 1954 r. — szkolenie w zakresie technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym.

§ 16. W związku z występującymi w okresie zimowym tendencjami do niesłusznego wyrównywania zarobków do wysokości osiąganej w pełnym sezonie, dyrektorzy zjednoczeń będą prowadzili szczególnie staranną kontrolę zgodności obliczeń zarobków z obowiązującymi przepisami, a zwłaszcza zwrócą uwagę na dokładne stosowanie przepisów zarządzenia Nr 123 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 maja 1952 r. w sprawie zwiększenia dyscypliny płac oraz polepszenia jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym.

§ 17. 1. Dyrektorzy zjednoczeń złożą właściwym centralnym zarządom kolejne sprawozdania z wykonania postanowień niniejszego zarządzenia w dniach: 15-go października, 5-go listopada i 25-go listopada 1953 r.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów złożą do Departamentu Techniki zbiorcze sprawozdania z wykonania postanowień niniejszego zarządzenia w dniach: 20-go października, 10-go listopada i 1-go grudnia 1953 r.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2 zjednoczenia i centralne zarządy ogólno-budowlane sporządzą wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

4. Zjednoczenia i centralne zarządy specjalizowane dostosują sprawozdania do specyfiki wykonywanych przez nich robót.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 60/Og.
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 16 września 1953 r.

....
(pieczęć podłużna (budowy) zakładu pracy)

ZAŚWIADCZENIE

Obywatel .... urodzony .... dnia .... w .... powiat .... zatrudniony w charakterze .... został przeszkolony w czasie od dnia .... do dnia .... 1953 r. w ....
(nazwa budowy (zakładu pracy)
w zakresie technologii wykonawstwa robót .... w okresie zimowym.

Podpis
Kierownika Budowy (Zakładu Pracy)

.............................., dnia .... 195... r.
(miejscowość)

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Departament Techniki
Centralny Zarząd ....
Zjednoczenie...

Wzór MBPrzem — T-4

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 60/Og.
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 16 września 1953 r.

SPRAWOZDANIE

ze stanu przygotowań do robót wykonywanych w okresie zimowym 1953/1954 r.
na dzień .... 1953 r.

Zatwierdzone przez G. U. S.
dnia 5.IX.1953 r. za Nr 3870

Zjednoczenie	Ogólna liczba budów	Liczba budów, na których będą wyk. roboty w okr. zimowym	Stan ustalenia zakresu robót (Dla ilu budów wykonano): Na okres do 30.11.1953 r.	Na okres od 1.12.1953 do 31.3.1954 r.	Opracowanie rob. proj. org. rob. do robót zimowych	Szkolenie*): Liczba osób do przeszkolenia	Liczba osób przeszkolonych	Zaopatrzenie budowy licznik-zapotrzebowanie mianownik-dostarczono na budowy**): Kruszywo	Chlorek wapnia w tonach	Maty w tys. m²	Ubrania zimowe w tys. szt.	Inne	Wykonanie przygotowań na placach budów (Na ilu budowach wykonano): Zabezpieczenie instal. wodnych	Wykonanie urządz. do podgrzew. kruszywa i wody	Obudowa cieplakami betoniarek	Inne	Przygotowanie hoteli robotniczych	Ilość posiadanych przez zjedn. pieców do suszenia i ogrzewania bud.***) a = b = c = d = e =	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

*) w zakresie ustalonym w § 16 p. 1 i 2
**) wraz z remanentami r. ub.
***) podać ilość a) parowozów
b) lokomobili
c) parników
d) suszarek (Deuba, OT i inne)
e) innych urządzeń grzewczych wymienić jakie

.... dnia .... 195... r.

Sporządził
....

Dyrektor
....

122.

PISMO OKÓLNE Nr 13
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT PLANOWANIA

z dnia 15 września 1953 r.

w sprawie otrzymywania z wydziałów statystyki prezydiów rad narodowych informacji statystycznych niezbędnych dla przedsiębiorstw państwowych dla celów planowania.

W związku z okólnikiem Nr 116 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1953 r. w sprawie udzielania przez wydziały statystyki prezydiów rad narodowych danych statystycznych niezbędnych do bieżącego planowania — podaje się do wiadomości, co następuje:

Przedsiębiorstwa państwowe mogą od dnia 1 września 1953 r. dla celów planowania gospodarczego otrzymywać w wydziałach statystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi informacje statystyczne dotyczące rzeczowego i terenowego zakresu działania tych rad.

Informacje statystyczne mogą być udzielane bądź w formie wyciągów lub odpisów, bądź wykorzystania akt na miejscu i to jedynie na podstawie pisemnego wniosku kierownika przedsiębiorstwa.

Wniosek winien zawierać przedmiot badania, konieczność posługiwania się danymi statystycznymi oraz nazwisko, imię i stanowisko służbowe pracownika upoważnionego do odbioru informacji.

w/z DYREKTORA DEPARTAMENTU

Mgr inż. A. Wołodkiewicz
Naczelnik Wydziału

123.

PISMO OKÓLNE Nr 17
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI

z dnia 10 lipca 1953 r.

w sprawie stosowania drutu ciągnionego na zimno jako zbrojenia do betonu sprężonego.

Podaje się do wiadomości i wykorzystania „Wytyczne tymczasowe stosowania drutu ciągnionego na zimno jako zbrojenia do betonu sprężonego", stanowiące załącznik do niniejszego pisma okólnego.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr inż. St. Hojarczyk

Załącznik do pisma okólnego Nr 17 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 10 lipca 1953 r.

WYTYCZNE TYMCZASOWE

stosowania drutu ciągnionego na zimno jako zbrojenia do betonu sprężonego.

Druty ciągnione na zimno (patentowane) powinny być zamawiane z podaniem minimalnej wytrzymałości oraz granicy plastyczności zgodnie z tablicą 2.

Każda partia dostarczonego materiału powinna posiadać świadectwo huty podające wytrzymałość na początku i na końcu każdego kręgu. Świadectwo powinno być podpisane przez upełnomocnionego przedstawiciela huty, który ręczy za jakość przesyłki.

W celu ustalenia granicy plastyczności decydującej o naprężeniu dopuszczalnym dla danej partii drutu, należy pobrać próbki z kręgów o najmniejszej, największej oraz średniej granicy wytrzymałości. Próbki należy pobrać po 2 (lepiej 4) z wolnych końców kręgów. Długość próbek powinna wynosić 80 cm.

Najniższy otrzymany wynik jest miarodajny dla całej partii drutu.

Wydłużenie A_{20} drutów powinno wynosić (przy długości pomiarowej $l_0 = 20\ \phi$) przynajmniej 3%. Jeżeli jakakolwiek próbka nie czyni zadość wymaganiom, należy powtórzyć badanie, biorąc powtórnie próbki z obu końców odnośnego kręgu. Jeżeli chociaż jedna z powtórnych prób nie da wymaganego rezultatu można odpowiadającą partię drutów zdyskwalifikować.

Próbki drutów przesyłane do badań powinny być zaopatrzone kartką podającą oznaczenie kręgu i wytrzymałość końców kręgu podaną w świadectwie huty.

Wymiary i ciężar stosowanych drutów podaje tablica 1, a wymagane cechy wytrzymałości tablica 2.

Tablica 1.

Wymiary, tolerancja i ciężary gładkich drutów przeciąganych, do betonu sprężonego

Średnica w mm	Tolerancja w mm	Przekrój w mm²	Ciężar 1.000 m drutu w kg
1,5		1,77	13,9
2,0	± 0,05	3,14	24,7
2,5		4,91	38,5
3.0		7,07	55,5
4,5		15,9	125,0
5,0	± 0,10	19,6	154,0
7,0		38,5	302,0

Tablica 2

Wymagane cechy wytrzymałościowe gładkich drutów przeciąganych do betonu sprężonego

Średnica w mm	Minimalna wytrzymałość na zerwanie w kg/mm²	Minimalna granica plastyczności Qr C,2 w kg/mm²	Minimalne wydłużenie A 20
1,5	240	190	3%
2,0	230	180	3%
2,5	220	170	3%
3,0	175	140	3%
4,5	165	120	3%
5,0	150	110	3%
7,0	140	100	3%

Naprężenie drutów może wynosić najwyżej 85% granicy plastyczności. Krótkotrwałe przekroczenie powyższej wartości w celu wyeliminowania wpływu pełzania oraz poślizgu w urządzeniach kotwiących może wynieść 1,1 . 85 Qr = 93,5% granicy plastyczności.

Moduł sprężystości gładkich strun przeciąganych na zimno średnicy do 3 mm można przyjmować jako równy 2.000.000 kg/cm². Moduł sprężystości drutów średnicy ponad 3 mm należy do czasu przeprowadzenia odpowiednich badań ustalać eksperymentalnie. Doświadczalnego sprawdzenia wy-

maga również moduł sprężystości strun falowanych lub plecionych.

Stosowanie drutów falowanych lub plecionych może mieć miejsce jedynie po przeprowadzeniu specjalnych prób, sprawdzających cechy wytrzymałościowe profilowanego drutu.

Należy zwracać uwagę, by druty do betonu sprężonego nie uległy uszkodzeniu w czasie transportu oraz podczas przygotowania i układania zbrojenia.

Spawanie drutów przeciąganych na zimno jest zabronione.

124.

PISMO OKÓLNE Nr 23

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT TECHNIKI

z dnia 10 września 1953 r.

w sprawie stosowania przewodów izolacyjnych z żyłami aluminiowymi w instalacjach elektrycznych w pomieszczeniach niemieszkalnych.

Departament Techniki zwraca uwagę jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego, które projektują, montują i wykonują instalacje oświetleniowe i siłowe w pomieszczeniach niemieszkalnych na obowiązek przestrzegania postanowień zawartych w zarządzeniu P.K.P.G. Nr 148 z dnia 11 czerwca 1953 roku (Biuletyn P.K.P.G. Nr 18/53, poz. 77) w sprawie stosowania przewodów izolowanych z żyłami aluminiowymi w instalacjach elektrycznych pomieszczeń niemieszkalnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr inż. M. Rzędowski

125.

PISMO OKÓLNE Nr 32

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

z dnia 9 września 1953 r.

w sprawie zgłaszania miesięcznych wniosków premiowych.

W związku z zaistniałymi przypadkami zgłaszania wniosków premiowych dla jednostek, które nie wykonały planów produkcyjnych i wskaźników wydajności, Departament Zatrudnienia i Płac w oparciu o decyzję Obywatela Ministra z dnia 26 sierpnia 1953 r. zwraca uwagę na niewłaściwość składania nieuzasadnionych wniosków, powodujących zbędną korespondencję.

Tak zwane „obiektywne przyczyny" niewykonania planów produkcyjnych bądź wskaźników wydajności mogą — w uzasadnionych przypadkach — usprawiedliwić kierownictwo i zespół pracowników z zarzutu niewykonania nałożonych obowiązków, nie stanowią natomiast podstawy do przyznania pracownikom premii.

Jaskrawym przykładem są złożone przez C.Z. Śląsk wnioski o przyznanie premii dla żwirowni Buków, która wykonała plan produkcyjny i wskaźnik wydajności w około 60% i dla Wytwórni Siatek w Częstochowie, która wykonała plan produkcyjny w około 10%, a wskaźnik wydajności w około 40%.

Departament Zatrudnienia i Płac powiadamia, że tego rodzaju nieuzasadnione wnioski będą pozostawały nieuwzględnione i bez odpowiedzi.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

126.

PISMO OKÓLNE Nr 57

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

znak KS-I/D-1a

z dnia 23 września 1953 r.

w sprawie księgowego ujęcia zobowiązań przedawnionych i prekludowanych.

W myśl § 1 uchwały Nr 404 Prezydium Rządu z dnia 30 maja br. podlegają odprowadzeniu do budżetu zobowiązania, które po dniu 31 grudnia 1952 r. uległy w myśl obowiązujących przepisów przedawnieniu lub prekluzji, a więc zarówno te kwoty, które już w 1953 r. były księgowane przez jednostki jako zyski nadzwyczajne jak i te, które w dalszym ciągu będą ulegać przedawnieniu i prekluzji.

W związku z powołaną wyżej uchwałą Prezydium Rządu jednostki budownictwa przemysłowego powinny ujmować księgowo te zobowiązania w sposób następujący:

1) o ile zobowiązanie nie było w 1953 r. przeksięgowane na konto 201 jako zysk nadzwyczajny, należy je wyksięgować z konta na którym obecnie się znajduje, przesuwając na dobro konta „Rozrachunki z innych tytułów publiczno - prawnych" (symbol 088 względnie w części jednostek 084) na odrębną kartę analityczną, skąd zostanie przelane do budżetu,
2) w przypadku, gdy zostało ono już księgowane na koncie 201 jako zysk nadzwyczajny, należy je stamtąd przesunąć na konto „Rozrachunki z innych tytułów publiczno-prawnych" jak w pkt. 1,
3) w chwili zapadnięcia prekluzji względnie przedawnienia nie należy zobowiązania księgować na koncie 201 jako zysku, gdyż w myśl uchwały Prezydium Rządu nie stanowi ono zysku nadzwyczajnego dla jednostek. Winno ono trafić na konto „Rozrachunki z innych tytułów publiczno-prawnych", skąd ulegnie przelaniu do budżetu.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

127.

PISMO OKÓLNE NR 58

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

Znak KS-I/D-1a

z dnia 26 września 1953 r.

w sprawie przyjmowania okresowych sprawozdań finansowych.

Nawiązując do Instrukcji nr 7 Departamentu z dnia 29 czerwca 1953 r. w sprawie przepisów zaostrzających tryb przyjmowania sprawozdawczości finansowej w 1953 r. przez jednostki nadrzędne (Biuletyn Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nr 11, poz. 67) Departament podaje dodatkowe, ustalone ostatnio przez Ministerstwo Finansów przepisy przyjmowania przez jednostki nadrzędne sprawozdań finansowych jednostek podległych.

1. Sprawozdanie finansowe jednostki samodzielnie bilansującej winno być składane jednostce nadrzędnej osobiście przez głównego księgowego jednostki samodzielnie bilansującej, względnie przez upoważnioną przez niego osobę spośród stojącego na odpowiednim poziomie fachowego personelu działu księgowości.

2. Sprawozdanie to winno być przyjmowane w jednostce nadrzędnej osobiście przez głównego księgowego jednostki nadrzędnej, względnie przez upoważnioną przez niego osobę, zatrudnioną w podległej mu komórce księgowości.

3. Przyjęcie sprawozdania winno się odbyć w taki sposób, aby dało gwarancję prawidłowości bieżącej sprawozdawczości i ewidencji księgowej. W tym celu osoba przyjmująca sprawozdanie finansowe powinna również sprawdzić:

a) formalną i rachunkową stronę sprawozdania;

b) zgodność danych sprawozdania z obrotówką kont syntetycznych i analitycznych;

c) zgodność obrotówki z kontami syntetycznymi (nawet wyrywkowo);

d) stan zapisów na kontach syntetycznych i analitycznych (nawet wyrywkowo);

e) zgodność zapisów na wybranych kontach syntetycznych i analitycznych (porównanie sum z obrotówkami kont analitycznych).

4) W celu uzyskania możliwości sprawdzeń, o których mowa w punktach c), d) i e), główny księgowy jednostki nadrzędnej wyznaczy każdorazowo przed terminem przyjmowania kwartalnych sprawozdań, które konta syntetyczne i analityczne winny być przedkładane do wglądu przez poszczególne jednostki bilansujące wraz ze sprawozdaniem.

W odniesieniu do kont syntetycznych, do których wprowadzone są urządzenia analityczne, należy żądać przedkładania również tych urządzeń, a to w celu sprawdzenia kompletności i zgodności zapisów ewidencji syntetycznej i analitycznej.

Badanie zgodności stanu zapisów na kontach syntetycznych i analitycznych winno być tak rozłożone w czasie, ażeby w przeciągu roku jednostka nadrzędna mogła je przeprowadzić co najmniej jednokrotnie.

5. W protokóle usterek i uwag, przewidzianym w punkcie 7 Instrukcji nr 7 Departament Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego należy umieścić następujące punkty:

1) nazwę jednostki samodzielnie bilansującej,
2) nazwę jednostki nadrzędnej,
3) imię, nazwisko i stanowisko osoby składającej sprawozdanie,
4) imię, nazwisko i stanowisko osoby przyjmującej sprawozdanie,
5) stwierdzone błędy i uchybienia,
6) wydane zalecenia i terminy ich realizacji,
7) datę sporządzenia protokółu i podpisy osób wymienionych w punktach 3) i 4).

Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach (dla jednostki nadrzędnej i jednostki składającej sprawozdanie).

6. Sporządzenie protokółu obowiązuje w każdym wypadku, nawet gdy sprawozdanie przyjęto bez poprawek, lub gdy poprawki zostały dokonane w toku przyjęcia.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

128.

POLECENIE SŁUŻBOWE NR 16 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 26 września 1953 r.

w sprawie powołania pełnomocnika Ministra Budownictwa Przemysłowego i komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji.

Celem przeprowadzenia prac przygotowawczych dla powszechnej inwentaryzacji, a także rozwiązania powstałych w tym zakresie zagadnień o charakterze resortowym, na podstawie uchwały nr 896 Prezydium Rządu z dnia 10 października 1952 r. w sprawie przystąpienia do prac przygotowawczych dla przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w gospodarce uspołecznionej Polski Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski nr A-88, poz. 1372), w związku z uchwałą nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski A-9, poz. 134) polecam, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 września 1953 r. powołuję ob. inż. St. Pluteckiego na Pełnomocnika Ministra Budownictwa Przemysłowego dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji, zwanego w dalszym ciągu Pełnomocnikiem.

2. Na zastępcę Pełnomocnika powołuję ob. Gąssowskiego Zygmunta.

§ 2. Do zakresu działania Pełnomocnika w okresie przygotowawczym należy całokształt spraw wchodzących w zakres prac przygotowawczych do przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji, a w szczególności:

1. ustalenie szczegółowej nomenklatury i klasyfikacji obiektów typowych dla budownictwa przemysłowego w zakresie — budynków, budowli, maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza;

2. ustalenie średnich okresów użytkowania (amortyzacyjnych) poszczególnych obiektów typowych dla budownictwa przemysłowego — w zakresie budynków, budowli, maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza;

3. opracowanie szczegółowych instrukcji metodologicznych, zapewniających prawidłowe i jednolite postępowanie przy inwentaryzacji obiektów typowych dla budownictwa przemysłowego oraz ustalających szczegółowo zasady i tryb przeprowadzania inwentaryzacji w ramach resortu;

4. zorganizowanie aparatu kierowniczego i wykonawczego oraz jego szkolenie i instruktaż;

5. wyposażenie aparatu wykonawczego we wszelkie środki niezbędne do przeprowadzenia w sposób prawidłowy powszechnej inwentaryzacji (instrukcji, formularza itd.).

§ 3. Pełnomocnik jest równocześnie przewodniczącym Głównej Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego.

§ 4. Z dniem 1 września 1953 r. powołuję na członków Głównej Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego:

1. Inż. Iwaszkiewicz Wincenty — Rzeczoznawca dla spraw Nowej Huty MBPrzem.

2. Inż. Hlibowicki Stefan — Gł. inż. Dep. Prod. MBPrzem.

3. Inż. Piekarski Ludwik — Kier. Działu T. T. CZ. Północ MBPrzem.

4. Inż. Chodowiec Zdzisław — Nacz. Wydz. Dep. Gł. Mech. MBPrzem.

5. Inż. Pawluć Michał — Kier. Dz. CZ Mechanizacji MBPrzem.

6. Ob. Żuchowski Stanisław — Gł. Mechan. CZ Północ MBPrzem.
7. Ob. Inż. Dobrzyński Romuald — Kier. Dz. ZRZ MBPrzem.
8. Ob. Inż. Dalman Andrzej — Kier. Dz. CZ Mechanizacji MBPrzem.
9. Ob. Inż. Lekszycki Tadeusz — Kier. Dz. CZ Transportu MBPrzem.
10. Ob. Inż. Kurkowski Bogdan — Gł. Technolog CZ Południe MBPrzem.
11. Ob. Inż. Horwatt Jan — Dyr. Techn. CZBLI MBPrzem.
12. Ob. Inż. Orman Bartłomiej — Z-ca Dyr. Techn. CZ Konstr. St. MBPrzem.
13. Ob. Mgr. Wolczyński Jan — Kier. Dz. Organ. CZ Konstr. St. MBPrzem.
14. Ob. Inż. Maszczyński Edward — Gł. Inż. Dep. Prod. Inst. Sanit. MBPrzem.
15. Ob. Inż. Przychocki Jan — Gł. Technolog CZ Inst. Przem. MBPrzem.
16. Ob. Inż. Smidowicz Tadeusz — Z-ca Nacz. Inż. Cz. Wod. Inż. MBPrzem.
17. Ob. Inż. Szymonowicz Jerzy — Nacz. Inż. Zarząd Bud. Pieców Przem.
18. Ob. Inż. Michalski Jerzy — Kier. Dz. Dokum. Metrobudowa MBPrzem.
19. Ob. Inż. Jarosz Tadeusz — Gł. Technolog CZ Zakł. Bet. i Żelb.
20. Ob. Inż. Szewell Witold — Gł. Projektant „Elektroprojekt".
21. Ob. Inż. Sznuk Stanisław — Dyr. Techn. Biuro Proj. Zakł. Pref.
22. Ob. Inż. Staniewicz Kazimierz — Gł. Kosztorysant CZ Biur. Proj.
23. Ob. Inż. Guttman Jerzy — Gł. Kier. Grupy Rob. WZRLI-2.
24. Ob. Dyr. Egierski Józef — Zarząd Zaop. Robotn. MBPrzem.
25. Ob. Inż. Sikorski Karol — Dyr. Dep. Inwest. MBPrzem.
26. Ob. Inż. Wójcicki Stanisław — Dep. Inwest. MBPrzem.
27. Ob. Dyr. Friedlender Emil — Dep. Budż. Gosp. MBPrzem.
28. Ob. Inż. Kuhn Władysław — Nacz. Inż. WZRLI-2.
29. Ob. Inż. Rzegociński Leszek — Nacz. Dz. Zaop. CZRLI.

w/z MINISTRA **Inż. St. Farjaszewski**
Podsekretarz Stanu

Bibl. Jag.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Gabinet Ministra
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.50
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.
konto 378-412/987 cz. 24 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk. LSW W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII- A1/60 g. Nakł. 2.500 egz. Zam. 679c z dn. 26.IX.53 r. 4-B-19001